

ಬಂಕಾಪುರ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಿನ್ನಲೆ

ಮನ್ಮಾರ್ಥಾಬ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ್ಳಾಬ ಚಳಮರದ್*
*ಸಂಶೋಧನೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಮರಾತ್ತೆ ವಿಭಾಗ,
ಶ್ರೀ ವಿಜಯನಗರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ದೇವರಾಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬಳಾರಿ.

ಸಾರಾಂಶ: (Abstract)

ದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಸ್ಥಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕನಕಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಪಾಶ್ಚಿಮ ಬಯಲು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ನೂತನ ತಾಲೂಕು ಪ್ರದೇಶವಾದ ಕನಕಗಿರಿಯು, ಭೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಬಂಕಾಪುರ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ, ದೃಷ್ಟಿ ಭಾರತದ ಪ್ರಸ್ಥಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಕ್ತುರ್ತಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ನಿರ್ಮಾಣವೆಂದೂ ಆದಿಕಲ್ಪ ಯುಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುದೆಂದು ಸುಮಾರು ಮೂರು ನೂರು ಕೋಟಿ ವರ್ಷ ಹಿರಿಯದೆಂದು ಭೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಗರದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದ ಈ ಪ್ರದೇಶ ಮೇಲೆದ್ದು, ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಮಾರ್ಪಾಡು ಹೊಂದಿ ಸಸ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಸತಿಗೆ ತಕ್ಷದಾಗಿ ಇಂದಿನ ಫೀತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಭೂಭಾಗವು ಸಮುದ್ರ ಪಾತಾಳೀಯಿಂದ (ಎಂ.ಎಸ್.ಎಲ್.) 2,356 ಅಡಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಆಯಕಟ್ಟಿಸದಾಗಿದ್ದು, ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳು ಘಲವತ್ತಾದ ನೇಲ, ಸಮೃದ್ಧಜಲ, ಸಸ್ಯ-ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಕನಕಗಿರಿ ತಾಲೂಕು ಕೊಪ್ಪಳ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆರು ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಿದ್ದು, ಕೊಪ್ಪಳ, ಯಲಬುಗಾರ್, ಕುಷ್ಣಗಿ, ಕನಕಗಿರಿ, ಕಾರಟಗಿ, ಕೂಕನೂರು (ಕೊಪ್ಪಳ, ಜಿಲ್ಲೆ) ಸಿಂಧನೂರು (ರಾಯಚೌರು ಜಿಲ್ಲೆ) ಮತ್ತು ಪುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿ ತಾಲೂಕೆನ ಮೇರೆಗಳಾಗಿವೆ, ತಾಲೂಕೆನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 158 ಹಳ್ಳಿ (ಜನ ವಸತಿ ರಹಿತ ಸೇರಿ) ಗಳಿಂದು ತಾಲೂಕೆನ ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 1,228 ಚದರ ಕಿ.ಮೀ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಬಂಕಾಪುರದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಿನ್ನಲೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮುಖ್ಯಪದಗಳು (Keywords): ಬಂಕಾಪುರ, ಇತಿಹಾಸ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕೊಪ್ಪಳ, ಜಾನಪದ, ಶಿಲಾಯಗ್.

ಪೀಠಿಕೆ

ಕಡ್ಡೆದ್ದರೆ ಕನಕಗಿರಿ ನೇರೆಡು ಕಾಲಿದ್ದರೆ ಹಂಪಿ ಎನ್ನುವ ನಾನ್ಯಾಡಿಗೆ ಸಾಫ್ತೆ ಎಂಬಂತೆ ಬಂಕಾಪುರ ಗ್ರಾಮದ ಪದ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವದಾದರೆ, ಕನಕಗಿರಿಯಿಂದ ದೃಷ್ಟಿಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 7 ಕಿ.ಮೀ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮತ್ತು ಜನಪದೀಯ ಗ್ರಾಮ ಬಂಕಾಪುರ, ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 250 ಮನೆಗಳಿದ್ದು, 1,500 ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಗೊಲ್ಲರು, ಕುರುಬರು, ಗಂಗಾಮತ, ಮುಸ್ಸಿಂ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ, ನಾಯಕ ಸಮುದಾಯದವರು ಇಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕುರಿ ಕಾಯುವಿಕೆ ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗ್, ಉಳಿದಂತೆ ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯು ಅಷ್ಟೇ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

Please cite this article as: ಮನ್ಮಾರ್ಥಾಬ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ್ಳಾಬ ಚಳಮರದ್. (2022). ಬಂಕಾಪುರ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಿನ್ನಲೆ. ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನಿಕ ಕನ್ನಡ ರೀಸಚರ್ಸ್ ಇನ್‌ಲೋ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾನ್‌ಆರ್ಡರ್, 4(2). ಪು.ಸಂ. 77-85.

ಲೋಕಪ್ಪಯ್ಯ, ದುರುಗಮ್ಮ, ಹುಲಿಗಮ್ಮ, ರಾಮತಿಮ್ಮಪ, ದ್ಯಾಮಮ್ಮ, ಬಸವಣ್ಣ, ಹನುಮಂತ, ಅಲಾಯಿ ಮಸೂತಿ, ಬೀರಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಇತ್ಯಾದಿ ಜನಪದ ದ್ಯುವಗಳು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿವೆ. ಕನಕಗಿರಿ ನಾಯಕರ ಕಾಲದ ಕಾವಲು ಪ್ರದೇಶವಾಗಿರುವ ಬಂಕಾಪುರ ಗ್ರಾಮ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮತ್ತು ಜಾನಪದೀಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಸಾರುವ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ಬಂಕಾಪುರ ಗ್ರಾಮ ಎರಡು ಬಾರಿ ಸ್ಥಳಾಂತರವಾಗಿರುವ ಗ್ರಾಮವಾಗಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಳನಾಮವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ‘ಈಗಿರುವ ಬಂಕಾಪುರ ಗ್ರಾಮವು ಮೊದಲಿಗೆ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ವಾಸವಿದ್ದ ಲೋಕಪ್ಪಯ್ಯ ಎನ್ನುವ ಈ ಉರಿನ ಆರಾಧ್ಯ ಜನಪದ ದ್ಯುವ ನೇಲೆ ನಿಂತ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದರೂ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಗುಡ್ಡದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆಗಾಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಬುಕ್ಕೆಗಳು ಇಲ್ಲಿನ ವಾಸ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಉಂಟು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಗುಡ್ಡದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗಿ ವಾಸವಾದರು. ಲೋಕಪ್ಪಯ್ಯನ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಇವರಿಗೆ ಆತನ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆಯೇ ಲೋಕಾಪುರ ಲೋಕಪ್ಪಯ್ಯನ ಪುರ ಮುಂದೆ ಬಂಕಾಪುರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಾಯಿತು.

ಶಿಲಾಯುಗ ಹಂತಗಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಶಿಲಾಯುಗದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆದ ಮಾನವನು ಕನಕಗಿರಿ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದ್ದನಂಬುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಪುರಾವೆಗಳು ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾನವ ಯಾವುದೇ ಮಧ್ಯ ಅಥವಾ ಸೂಕ್ತ ಶಿಲಾಯುಗದಿಂದ ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಚಿನ ಬದುಕು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಸೂಕ್ತ ಶಿಲಾಯುಗ ಸಂಸ್ಕೃತಿ: (ಕ್ರಿ.ಪ್ರಾ. 1700–800): ಈ ಯುಗದ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ ಆದಿಮಾನವ ಒರಟಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶಿಲಾಯುಥಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಅತೀ ಸೂಕ್ತವಾದ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಆಯುಥಗಳನ್ನು ಬಳಸಿರುವುದು. ಕೂರಲಗುಗಳು, ಚಕ್ಕೆಗಳು ಬ್ರೇಡ್‌ಗಳು ಮುಂತಾದ ಶಿಲಾಯುಗದ ಅವಶೇಷಗಳು ಕನಕಗಿರಿ ತಾಲೂಕಿನ ಏಳು ಗುಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಗಾಪೂರ, ಚಿಕ್ಕಬೆಳಕಲ್, ಇಂದರಗಿ ಮುಂತಾದ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅವಶೇಷಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದ ಮಾನವ ಅಲೆದಾಟವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಆದಿಮಾನವ. ಸಾಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸಾಕಿಸೊಂಡ. ಒರಟು ಶಿಲಾಯುಥಗಳ ಬದಲಿಗೆ ಉಜ್ಜಿ ನಯಗೊಳಿಸಿದ ಆಯುಥಗಳನ್ನು ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾರಂಭಿಸಿದ.

ಹೀಗೆ ನೇರಿನ ಬದುಕಿಗೆ ಎಡೆಯಾದ ಈ ಕಾಲವನ್ನು ನವಶಿಲಾಯುಗವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಗಂಗಾವತಿ ತಾಲೂಕಿನ ಹೇರೂರು, ಕೆಸರಹಟ್ಟಿ, ಗೋನಾಳ, ಆಲ್ವಾಳ, ಹಿರೇಜಂತಕಲ್ಲ, ಜಂಗಮರ ಕಲ್ಲುಡಿ, ಪನ್ನಾಪುರ, ಬೆವಿನಾಳ, ಸೋಮನಾಳ, ಬೂದಗುಂಪಾ, ಆಗೋಲಿ, ಸಂಗಾಪುರ, ಗಂಗಾವತಿ, ಮುಂತಾದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನೆಲೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬೂದುವರ್ಣದ ಮೃತ್ಯು ಪಾತ್ರೆಯ ಜೊರುಗಳು, ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ಚಕೆಮಕಿ ಕಲ್ಲಿನ ಪ್ಲೇಡಿನಂತಹ ಚಕ್ಕೆಗಳ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಆಯುಥಗಳು, ತಿಕ್ಕಿ ನಯಗೊಳಿಸಿದ ಕಲ್ಲಿನ ಕೊಡಲಿಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಎಲುಬುಗಳು ಕಂಡು ಬಂದಿವೆ.. ಮುಕ್ಕುಂಪಿ, ಆಗೋಲಿ, ಹಂಪಸದುಗ್ರ, ಆನೇಗುಂದಿ ಗಂಗಾವತಿಯ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಲದ ಅನೇಕ ಗುಹಾಚಿತ್ರವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಬಂಕಾಪುರ ಗ್ರಾಮದ ಬೆಟ್ಟ-ಗುಡ್ಡಗಳು

ಬಂಕಾಪುರ ಗ್ರಾಮ ಪರಿಸರ ಬೆಟ್ಟ-ಗುಡ್ಡಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾದಂತಹ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬೆಟ್ಟಗಳಿಷ್ಟು ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹಲಿಯ ಮರಡಿ

ಬಂಕಾಪುರ ಗ್ರಾಮದ ವಾಯುವ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ 1 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಟ್ಟವಿದೆ, ಈ ಬೆಟ್ಟ ಆಯತಾಕಾರದಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಲಿಗಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದವು ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಹಲವಾರು ನವಿಲುಗಳು ಈ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿವೆ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಲಿಗಳು ಇಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ ಕರಡಿಗಳು, ನರಿ, ತೋಳ, ಕಾಡುಹಂಡಿ, ಮುಂತಾದ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತೋಳ ಸಂರಕ್ಷಣ ತಾಣವನ್ನಾಗಿ ಸರಕಾರವು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿದೆ.

ತೋಳಕಪ್ಪನ ಮರಡಿ

ಉಂಟಿನ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನ ಕನಕಗಿರಿಗೆ ಹೊಗುವ ದಾರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಈ ಮರಡಿ ಇದೆ. ತೋಳಕಪ್ಪಯ್ಯ ಎಂಬ ಸನ್ಯಾಸಿಯು ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಕಾರಣ ಈ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ತೋಳಕಪ್ಪನ ಮರಡಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿಯೇ ತೋಳಕಪ್ಪನ ದೇವಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಈ ಗುಡ್ಡವು ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿದ್ದು, ಸುಮಾರು 100 ರಿಂದ 200 ಎಕರೆ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಸದಾಕಾಲ ಕುದಿಯಲು ನೀರು ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬೆಟ್ಟದ ಹೊನೆಯಲ್ಲಿ ಚೆಕ್ಕಾಡ್ಯಾಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಿಗಡಗಳು, ಜಾಲಿಮುಳ್ಳನ ಗಿಡಗಳು ಬಹಳ ಇವೆ. ಹಲವಾರು ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಕಿಗಳು ಈ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿವೆ.

ಹದ್ದಿನ ಗುಡ್ಡ

ಈ ಗುಡ್ಡ ತೋಳಕಪ್ಪನ ಮರಡಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಗುಡ್ಡ ಸುಮಾರು 60 ರಿಂದ 70 ಅಡಿ ಗುಡ್ಡವಿದ್ದು, ಮೇಲೊಂದು ಕೆಳಗೊಂದು 2 ಗುಡ್ಡಗಳಿವೆ. ಹದ್ದಿನ ವಾಸಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹದ್ದಗಳು ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ನೀಟ್ಟಿ ಮರಿಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಈಗಲು ಸಹ ಈ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಹದ್ದಗಳು ವಾಸಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಮು ನೀರಾವರಿ ಬೆಳಿಗಳು

ಶೇಂಗಾ, ಜೋಳ, ಮೆಕ್ಕಿಜೋಳ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ, ಭತ್ತ, ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದ ಬೆಳಿಗಳನ್ನು ಬೆಳಿಯುತ್ತಾರೆ. 2.ಮಳೆ ಆಧಾರಿತ ಬೆಳಿಗಳು: ಕೆಲವೋಂದು ರೈತರು ಮಳೆಯನ್ನು ಆಧಾರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ನವಣ, ಸಜ್ಜೆ, ತೋಗರಿ, ಎಸರು, ಮಡಿಕೆ, ಹೀಗೆ ಮುಂತಾದ ಬೆಳಿಗಳನ್ನು ಬೆಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಕಿಗಳ ಸಮೂಹ

ಬಂಕಾಪುರ ಗ್ರಾಮ ಪರಿಸರದ ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಕಿಗಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದು, ಅವುಗಳೆಂದರೆ ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕು, ಕುರಿ, ಆಡು, ಜಿಂಕೆ, ಹಸು, ನರಿ, ಎಮ್ಮೆ, ತೋಳ, ಮುಂಗುಸಿ, ಕರಡಿ, ಕಾಡುಹಂಡಿ, ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದ ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಆದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪಕ್ಕಿಗಳ ಸಮೂಹ ನೋಡುವುದಾದರೇ ಗೂಬೆ, ಪಾರಿವಾಳ, ನವಿಲು, ಗುಬ್ಬಜ್ಜಿ, ಕಾಗೆ, ಬಾತಿಕೋಳ, ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದವುಗಳು ನಮಗೆ ಕಾಣ ಸಿಗುತ್ತವೆ.

ಎತ್ತಿಹ್ಯಾಗಳು

ಬಂಕಾಪೂರ ಮತ್ತು ತಿಪ್ಪನಾಳ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುರಾಣಗಳು, ದಂತಕಥಗಳು, ನಾಟಕಗಳು, ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿದ ಮಾಹಿತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಪುರಾವೆಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಈ ಎರಡು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಮಹಾರಾಜರ ಕಥೆಗಳು ರಾಜರು ವೀರಾವೇಶದಿಂದ ಹೋರಾಡಿದ ಕಥೆಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ತೋರ್ಚಾಡಿಸಿದರು. ಹಿರಿಯರು ರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತದ ಕಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ನದಿ, ಹಳ್ಳಿ, ಕೆರೆಗಳು

ಪ್ರೇತಿಸಿ ಮೂಲಕ ಕೃಷ್ಣ ನದಿಯ ಉಪನಿಧಿಯಾದ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯು ತಾಲೂಕಿನ ಏಕೆಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನ ನದಿಯಾಗಿದೆ, ತಿರುಮಲಾಪರದ ಹತ್ತಿರ ತಾಲೂಕನ್ನು ಆಸೆಗುಂದಿ, ಚಿಕ್ಕ ಜಂತಕಲ್, ಅಯೋಧ್ಯೆ ಬೆನ್ನೂರು, ಉಳೇನೂರು. ಸಂಗಾಮರದ ಹತ್ತಿರ ಸಿಂಧನೂರು ತಾಲೂಕಿಗೆ ಮುನ್ನಡೆಯತ್ತದೆ. ಈ ಹರಿವು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಟ್ಟಿಗೆ ಗುಡ್ಡಗಳ ನಡುವೆಯೇ ಸಾಗಿದೆ. ನದಿಯು ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟದಿಂದ 1710 ಫೀಟ್ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹರಿಯತ್ತದೆ. ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯ ಜಾಲವಾಗಿ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳು ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹರಿದಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಣಕಲ್ ಹಳ್ಳಿ, ಯಾಮಿಗುಡ್ಡ ಹಳ್ಳಿ, ಗಡ್ಡಿ ಹಳ್ಳಿ, ಆಗೋಲಿ ಹಳ್ಳಿ, ಮರಳಿ ಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಸಿದ್ದಮರ ಹಳ್ಳಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ. ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು ಅವಕ್ಕೆ ಉಂಟಿಗಳನ್ನುವರು, ಉದಾ: ಮಳೆಯಮ್ಮನ ಉಂಟ (ಚಿಕ್ಕ ಬೆಣಕಲ್) ಜಬ್ಬಲ ಉಂಟ, ಅರವಟ್ಟಿಗೆ ಉಂಟ (ಮಲ್ಲಾಪೂರ) ಕೆಣಿವೆ ಆಂಜನೇಯ ಉಂಟ (ಸಂಗಾಮರ) ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ. ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 16 ಪ್ರಮುಖ ಕೆರೆಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಟಾಪರ ಕೆರೆ, ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ಕೆರೆ, ಕರಡೋಣಿ ಕೆರೆ, ರಾಯರ ಕೆರೆ (ಚಿಕ್ಕಬೆಣಕಲ್) ವಿಶಲಾಪುರ ಕೆರೆ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ.

ಬೆಟ್ಟ, ಅರಣ್ಯ, ಸಸ್ಯ, ಪ್ರಾಣಿಗಳು

ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಏಳು ಗುಡ್ಡದ ಸಾಲು ಬೆಟ್ಟಗಳು ಸುಮಾರು 406 ಮೀ, ಎಡ ಬಿಡರೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿವೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸ್ಥಳಗಳಾದ ಮುಕ್ಕಂಪಿ, ಹಿರೇಬೆಣಕಲ್, ಆಗೋಲಿ, ಯಾಮಿಗುಡ್ಡ, ವಾನಭದ್ರೇಶ್ವರ, ಆಸೆಗುಂದಿ ಈ ಏಳು ಗುಡ್ಡದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿವೆ. ಇವುಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಶಾನಿಗುಡ್ಡ (580 ಮೀ.) ಯಾಮಿಗುಡ್ಡ (821 ಮೀ.) ಮತ್ತು ಹೋರ ಗುಡ್ಡ (592 ಮೀ.) ಎತ್ತರವಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿಡಿ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಇವೆ, ಇವಲ್ಲ, ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಕಣಿತಿಲೆಯ (Granite) ರಚನೆಗಳು, ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಕವ್ಯತಿಲೆಯ ಶ್ರೇಣಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ತಾಲೂಕಿನ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ 14,482 ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳಷ್ಟಿದೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಟ್ಟು ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಅರ್ಥದಪ್ಪ (ಶೇ. 49.17) ಅದರಲ್ಲಿ ಆಗೋಲಿ-ಹಿರೇವಣಕರ ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯ 6,647 ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳಷ್ಟಿದೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಜಾಲಾರಿ, ಹೊನ್ನೆ, ಮತ್ತಿ, ಅಳಲೆ, ಬಾಗಿ, ಮರಡಿ, ಬೇವು, ಜಾಲಿ, ಕಕ್ಕೆ, ಮೂಸೆ, ಸೀತಾಫಲ ಮತ್ತಿತರ ಗಿಡಗಳನ್ನು, ಕರಡಿ, ಜಿರತೆ, ನರಿ, ತೋಳ, ಕವ್ಯ-ಕೆಂಪು ಮುಖಿದ ಮಂಗಗಳು, ಹೊಲ, ಮುಳ್ಳಹಂದಿ, ಕತ್ತೆಕಿರುಬ, ಜಿಪ್ಪುಹಂದಿ (ಪ್ಯಾಂಗೋಲಿನ್) ಹೆಬ್ಬಾವು, ಕೆರೆಹಾವು, ನಾಗರಹಾವು, ನವಿಲು, ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

ಮಣ್ಣ, ಶಿಲೆ, ಖನಿಜಗಳು

ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಎರೆ (ಕಪ್ಪು) ಕೆಂಪು ಮಸಾರಿ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸವುಳು ಭೂಮಿ ಇದೆ, ನದಿತೀರದಲ್ಲಿ ಮರಳು ಮಿಶ್ರಿತ ಕೆಂಪು ಜೀಡಿ ಮಣ್ಣಿದೆ. ಹುಲಿಹೈದರ್ ಹತ್ತಿರ ಕಾವಿಮಣ್ಣಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಶಿಲೆಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಅತೀ ಪುರಾತನವಾದ ಶಿಲೆಗಳು ಪರಿಗಳಿನಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬರಿದಾಗದ ನಸುಗೆಂಪು ಮತ್ತು ಬೂದಿಬಣ್ಣಿದ ಗ್ರಾನ್ಯಿಟ್‌ ಶಿಲೆಗಳ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತಿದೆ. ಅನೆಗುಂದಿ ಹತ್ತಿರ ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಬೂದಿಬಣ್ಣಿದ ಕಣಶಿಲೆಗಳನ್ನು ಎಮಿಗ್ನಿಡ್ಡಿದ ಹತ್ತಿರ ಮಧ್ಯಮ ಕೆಂಪು ಕಣ ಶಿಲೆಗಳನ್ನು ಬೆಣಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಮತ್ತು ಉದಾ ಕಣಶಿಲೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅನೆಗುಂದಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕೊರಂಡು ರೂಬಿ ಶಿಲೆಗಳು ಕನಕಪುರ ಮತ್ತು ಬೈಲಂಪುರಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರೀನ್ ಕ್ವಾಟ್ರೋ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೂದುಗುಂಪಾದ ಹತ್ತಿರ ಗಾಜು ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಹೈಸ್ಕ್ವೋಲ್ ಹೈಸ್ಕ್ವೋಲ್ ಮಸೂರಾಕ್ಷತಿಯ ಬೆಣಚಿನ ಸಿರ ಪತ್ತೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಲಕ್ಷ್ಯ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಬಳಪಡ ಕಲ್ಲು, ದಣಾಪುರ, ನರಸಾಪುರ ಮತ್ತು ಮುನ್ನೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಕ್ಷ, ಕ್ಯಾಲ್ಫ್ರಾಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಹವಮಾನ

ಗಂಗಾವತಿ ತಾಲೂಕು ಪರ್ಜನ್ಯ ಭಾಯಾ (Rain Shadow Region) ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಹವಾಗುಣ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಂಪಾಗಿರದೆ, ಒಣಹವೆ, ಬಿಸಿಲು ಮತ್ತು ಸೆಳೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಉಷ್ಣ ಹಾಗೂ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಚಳಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹವಾಮಾನ ಇಲ್ಲಿಯ ವಿಶೇಷ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆ, ಇಲ್ಲಿಯ ವಾಡಿಕೆ ಮಳೆ ಪ್ರಮಾಣ 533.2 ಮಿ.ಮಿ. ಇದ್ದು ವಾಸ್ತವಿಕ ಸರಾಸರಿ ಮಳೆ 776.5 ಮಿ.ಮಿ.ಇರುತ್ತದೆ.

ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಹಾಗೂ ಬೆಳೆಗಳು

ತಾಲೂಕಿನ ಮುಕ್ಕಳು ಭಾಗ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಎಡದಂಡ ಕಾಲುವೆಯಿಂದ ನೀರಾವರಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ತಾಲೂಕು ಇದೆ ಆಗಿದ್ದು, ತಾಲೂಕಿನ ಅನೆಗುಂದಿ, ಗಂಗಾವತಿ, ಶ್ರೀರಾಂನಗರ ಸಿದ್ದಾಪೂರ, ಕಾರಟಗಿ ಹೋಬಳಿಗಳು ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ವೆಂಕಟಗಿರಿ, ಕನಕಗಿರಿ, ನವಲಿ ಹೋಬಳಿಗಳು ಒಣಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ತಾಲೂಕಿನ ಬಿತ್ತನೆ ಪ್ರದೇಶದ ಶೇ. 55.56 ರಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ನೀರಾವರಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಬೆಳೆಗಳ ತೀವ್ರತೆ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇ. 142.92 ಬಿತ್ತನೆ ಒಟ್ಟು ಪ್ರದೇಶ 85,174 ಹೆಕ್ಟಾರಗಳು ತಾಲೂಕಿನ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭತ್ತದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾಲೂಕು ಕಣಜವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ದಾಳಿ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಿ ಇತರ ಬೆಳೆಗಳಾಗಿವೆ. ಒಣಭೂಮಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ, ಜೋಳ, ದ್ವಿದಳ, ದಾಸ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯಪಾನ ಪ್ರಮುಖ ಬೆಳೆಗಳಾಗಿವೆ.

ಬಂಕಾಪೂರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಟ್ಟೆ

ಬಂಕಾಪರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಟ್ಟೆ ಇದೆ. ಉರಿನ ಮಧ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಉರಿನ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದ ಜನರು

ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ದೇಶಿಗೆ ಸಂಗೃಹಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಈ ಕಟ್ಟಡವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸುಮಾರು 70–80 ರ ವರ್ಷದಾಗಿದೆ. 30–40 ಮೀಟರ್ ಉದ್ದ, 30–40 ಮೀಟರ್ ಅಗಲ, ಈ ಕಟ್ಟಡ 200 ದಿನ 3 ಅಡಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದೆ.

ಬಂಕಾಪೂರದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು

ಬಂಕಾಪೂರದ ಮಾರುತೇಶ್ವರ ಜಾತ್ರೆ

ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೆಳಿದ ಮೂನ್ಯಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಲವಾರು ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು ಬಂದು ಹೋದ ಪುರಾವೆಗಳಿಷ್ಟು ಅವರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು ಧರ್ಮ ಜಾಗೃತಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂಕಾಪೂರದ ಮಾರುತೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವು ಒಂದು. ಈ ದೇವಾಸ್ಥನದ ಜಾತ್ರೆಯು ವರ್ಷದ ಆಗಸ್ಟ್-ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೇಯ ಶನಿವಾರದಂದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಉರಿನ ಗುರೂ ಹಿರಿಯರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದೇಶಿಗೆಯನ್ನು ಸಂಗೃಹಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಜಾತ್ರೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾತ್ರೆಯ ದಿನದಂದು ಉಚಿತ ಉಟ ದಾಸೋಹವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಗ್ರಾಮದ ಜನರಲ್ಲಿದೆ ತಿಪ್ಪನಾಳ, ಸುಳೇಕಲ್, ಗಡ್ಡಿ, ಕರಡಿಗುಡ್ಡ ಬಂಕಾಪೂರ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ಭಕ್ತರು ಈ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮಾರುತೇಶ್ವರ ಉತ್ಸವವು ದೇವಾಲಯದಿಂದ ಉರಿನ ದುರ್ಗಾದೇವಾಲಯ ದೇವಾಸ್ಥನದ ವರೆಗೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕೆ ಎಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದವರು ಮಾರುತೇಶ್ವರನ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.

ತಿಪ್ಪನಾಳ ಗ್ರಾಮದ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಜಾತ್ರೆ

ತಿಪ್ಪನಾಳ ಗ್ರಾಮದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಜಾತ್ರೆ ಎಂದರೆ ಉರಿನ ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರ ಜಾತ್ರೆ, ಈ ಜಾತ್ರೆಯು ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತೆ ಬಂದಿದೆ. ವರ್ಷದ ಮಾಜ್ಯ-ಎಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಜಾತ್ರೆಯು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಜಾತ್ರೆಯ ವಿಶೇಷತೆ ಎಂದರೆ ಸತತವಾಗಿ ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಹದಿನ್ಯೇದು ಪುರಾಣಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಉಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿವಾಹಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಬಂದಂತಹ ಭಕ್ತಾಧಿಗಳೂ ವಿಶೇಷವಾದ ಪೂಜೆ-ಮನಸ್ಸಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಯುಗಾದಿ

ಹಬ್ಬ ಯುಗಾದಿಹಬ್ಬವು ಭಾರತದ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಹಬ್ಬವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಬ್ಬದ ಉದ್ದೇಶ ಹಳೆಯ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಮೌರ್ಯ ಹೋಸ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಧರ್ಮದ ಮೌದಲ ಹಬ್ಬವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೋಸ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೂ ಬಂಕಾಪೂರ ಮತ್ತು ತಿಪ್ಪನಾಳ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮದವರು ಸಹೋದರಂತೆ ಬೆರೆತು ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇವು-ಬೆಲ್ಲದ ಪಾನಕಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬೇವು-ಬೆಲ್ಲದ ಪಾನಕದ ಉದ್ದೇಶ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಸಮನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಈ ಹಬ್ಬದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಬಂಕಾಪೂರ ಮತ್ತು ತಿಪ್ಪನಾಳ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಬಹಳ ವಿಜ್ಞಂಭನೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಗಣೇಶ ಚತುರ್ಥಿ

ಗಣೇಶ ಚತುರ್ಥಿ ಹಬ್ಬವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗಣೇಶ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಜನರು ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಂಕಾಪೂರ ಮತ್ತು ತಿಪ್ಪನಾಳ ಗ್ರಾಮದ ಜನರು ಗಣೇಶ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉರಿನ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರ ಗುಂಪುಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಣಿನ ಗಣೇಶನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸಾಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಸಹ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ವಯಕ್ಕಿಕಾಗಿ ಗಣೇಶನನ್ನು ಸಾಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಬ್ಬವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಮುಗಿಯುವ ತನಕ ಗಣೇಶನನ್ನು ಕೂರಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ದಸರಾ

ದಸರಾ ಹಬ್ಬವು ಒಂಬತ್ತು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ನಡೆಯುವಂತೆ ಹಬ್ಬವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನವರಾತ್ರಿ ಹಬ್ಬವೆಂದು ಕರೆಯುವರು ಈ ಹಬ್ಬವು ದೇವಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಹಬ್ಬವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮರಾಠನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಆಚರಿಸುತ್ತ ಬರಲಾಗಿದೆ. ಒಂಬತ್ತು ದಿನವು ಸಹ ದೇವಿಯ ಒಂದೊಂದು ಅವಶಾರವನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ ಕೊನೆಯ ದಿನ ಮಹಾನಮಿಯ ದಿನದಿಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಬನ್ನಿ ಮರದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಶುಭಶಯ ಕೋರುತ್ತಾರೆ. ಬಂಕಾಪೂರ ಮತ್ತು ತಿಪ್ಪನಾಳ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹಬ್ಬವು ಸಡಗರ ಸಂಭೂತಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸಲಾಗಿತ್ತದೆ. ಮಹಾನಮಿಯಾ ದಿನದಿಂದು ದೇವಿಯ ಮೇರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಬನ್ನಿ ಮರದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶುಭಶಯ ಕೋರುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾಭಾರತದ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಈ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷತೆಯಿದೆ. ಮಹಾಭಾರತದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರು ಕಾರವರ ಮೋಸದಿಂದ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ತೆರಳುವಾಗ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಬನ್ನಿ ಮರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಸರಾದಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿ ಮರವನ್ನು ಪಾಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ನವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಎರಡು ದಿನಗಳಿಂದು ಆಯುಧ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದಸರಾ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ

ದೀಪಾವಳಿ

ದೀಪಾವಳಿಯ ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವುದರ ಮೂಲಕ ಆಚರಿಸುವ ಹಬ್ಬವಾಗಿದೆ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದೇ ದೀಪಾವಳಿಯ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದೇವಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಆಚರಿಸುವ ಹಬ್ಬವಾಗಿದೆ. ಬಡತನವು ಕಳೆದು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಮೃದ್ಧವಾಗುಲೂ ಲಕ್ಷ್ಯದೇವಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಗೃಹಣಿಯರ ಮಕ್ಕಳು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಂಕಾಪೂರ ಮತ್ತು ತಿಪ್ಪನಾಳ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಈಹಬ್ಬವನ್ನು ತುಂಬಾ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯದೇವಿಯನ್ನು ಸಾಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಬ್ಬವು ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸವೂ ಈಹಬ್ಬದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸ ಮುಗಿಯುವವರೆಗು ದಿನವು ರಾತ್ರಿ ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬ

ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬ ಎಂಬುವುದು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ಹಬ್ಬವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬದ ದಿನದಂದು ಬಣ್ಣಿದ ಓಕೊಳಿ ಹಬ್ಬವೆಂದು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಣ್ಣಿದ ಓಕೊಳಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಮರುದಿನ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಉರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಸಡಗರ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಂಬನೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಯುವಕರು, ಹಿರಿಯರು, ಸ್ತ್ರೀ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಬಣ್ಣಿದಾಟವನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೆ.

ರಂಜಾನ್

ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಕೇವಲ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದವರೂ ಮಾಡುವಂತಹ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಹಬ್ಬವಾಗಿದೆ. ತಿಪ್ಪನಾಳ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಬಂಕಾಪೂರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ವಿಜ್ಞಂಭನೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಂ ಧರ್ಮದ ಜನರು ಸತತವಾಗಿ ಮೂವತ್ತು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಉಪವಾಸ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮೂವತ್ತು ದಿನ ರಾತ್ರಿವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹಬ್ಬದ ಕೊನೆಯ ದಿನದಂದು ಉರಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಾಂಧವರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿಶೇಷವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಹಬ್ಬ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಒಬ್ಬರೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಅಕ್ಷರೆಯಿಂದ ಅಷ್ಟಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸಹೋದರತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೋಹರಂ

ಮೋಹರಂ ಹಬ್ಬವು ಸರ್ವಧರ್ಮದ ಸಮನ್ವಯದ ವಿಶೇಷವಾದ ಹಬ್ಬವಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಂ ಧರ್ಮದವರು ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೋಹರಂ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಹಬ್ಬ, ಹೆಸರು ಬೆರಳಿನ ಆಕಾರದ ಲೋಹದ ಕಳಸ ಬಿದಿರಿನ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಟ್ಟಿಗೆಂದ ಅಲ್ಲೇದೇವರುಗಳನ್ನು ಸಾಫಿಸಿ ಆಚರಿಸುವ ಹಬ್ಬವಾಗಿದೆ ತಿಪ್ಪನಾಳ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಹಬ್ಬವನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕದ ಕನಕಗಿರಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬಂಕಾಪೂರದಲ್ಲಿ ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಬಹಳ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೋಹರಂ ಮಾಸವು ನವೆಂಬರ್-ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ಈ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಉರಿನ ಮಸೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೇ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಸಾಫಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಬ್ಬದ ಕೊನೆಯ ಏರಪು ದಿನಗಳಿಂದ ಮಸೀದಿಗಳ ಮುಂದೆ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಕುಣಿಯನ್ನು ತೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮರದ ಕಟ್ಟಿಗೇಯ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಈ ಕುಣಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ದಹಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ತಮಟೆ ಸಹಿತ ವಿಶೇಷವಾದ ಸೃಜನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದು ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದ ಜನರು ಮಸೀದಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಂಪು ಸಕ್ಕರೆ ಹೂವಿನ ಹಾರ ಬಟ್ಟಿಗಳ ದಾರಗಳನ್ನು ಈ ಅಲ್ಲೇದೇವರುಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮರಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಅವಣ್ಣ ಕು.ಸ. (1999). ದೇವಾಲಯ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ಪರಿಚಯ. ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
- ಅಲ್ಲಮಪ್ಪು ಬೆಟ್ಟದೂರು (ಸಂ.) (2005). ಕೊಪ್ಪಳ ಜಿಲ್ಲಾ ದರ್ಶನ. ಗುಲ್ಬಗಾರ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಗುಲ್ಬಗಾರ್.
- ಕಲಬುಗಿರ್ ಎಂ.ಎಂ. (1994). ಕನಾಟಕದ ಕೃಷಿಯತ್ತುಗಳು. ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
- ಶರಣಬಸಪ್ಪ ಕೋಲಾರ್. (2002). ಅಕ್ಷಯ, ಗಂತಾ, ಪ್ರಥಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷನದ ಸಂಚಿಕೆ, ಕ.ಸಾ.ಪ.ಗಂಗಾವತಿ.
- ದೇವರ ಕೊಂಡಾರಡ್ಡಿ. (ಸಂ.). (1999). ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಶಾಸನ ಸಂಪುಟ–ಕೊಪ್ಪಳ ಜಿಲ್ಲೆ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
- ಶರಣಬಸಪ್ಪ ಕೋಲಾರ್. (2010). ಗಂಗಾವತಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ದರ್ಶನ. ಬಸವ ಪ್ರಕಾಶನ, ಗುಲ್ಬಗಾರ್.
- ಶರಣಬಸಪ್ಪ ಕೋಲಾರ್. (1994). ಕನಕಗಿರಿ ಪ್ರದೇಶದ ಸ್ವಾರ್ಥಕಗಳು ಮತ್ತು ಮೂಲಿಕ ಶಿಲ್ಪಗಳು, ಎಂ.ಫಿಲ್. ಪ್ರಬಂಧ, ಕನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ. ಧಾರವಾದ.
- ಶರಣಬಸಪ್ಪ ಕೋಲಾರ್. (2010). ಅಂತರಗಂಗೆ, ಗಂಗಾವತಿ ತಾಲೂಕು ದ್ವಿತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷನ ಸಂಚಿಕೆ, ಕ.ಸಾ.ಪ. ಗಂಗಾವತಿ.
- ಸುರೇಶ ಕೆ.ಎಂ. ಮತ್ತು ಇತರರು. (2001). ಕನಾಟಕ ದೇವಾಲಯ ಕೋಶ. ಕೊಪ್ಪಳ ಜಿಲ್ಲೆ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.